

Stressigt när hyenor ska sövas

TEXT KERSTIN STÅLBRAND FOTO ALEX LJUNGDAHL

NAMN: Therese Hård

YRKE: Djurparksveterinär

ARBETSPLATS: Borås Djurpark

VIDAREUTBILDNINGAR: Kurser i immobilisering och ultraljud i Sverige och utomlands

ÅR I YRKET: Tio

PÅ FRITIDEN: Ägnar sig åt sönerna, två och fyra år, och fystränar för att orka med jobbet

FAVORITDJUR: Hund, har haft tre egna. "Hunden är outstanding både när det gäller sällskap, sök och assistans."

SYNS SNART I TV: I höst kan man se Therese i programmet "Kattkompaniet" på Barnkanalen och i vår är hon med i SVT:s "Djursjukhuset" från Namibia.

När du började som veterinär på Borås Djurpark för ungefär ett år sedan, tyckte du att du fått drömjobbet. Känner du fortfarande så?

– Absolut! Jobbet är en blandning av långsiktigt förebyggande arbete och akuta insatser, som jag tycker om. Och mellan oss som arbetar i parken, finns en vi-känsla som är fantastisk. Jag har daglig kontakt med vs, marknadschef, zoolog och djurvårdare. Djurvårdarna är mina ögon och öron – själv har jag inte daglig koll på alla djuren på individnivå. Vi har 65 arter och 550 djur i parken. Jobbet är roligt för att vardagen är så omväxlande och för att jag känner att jag är en del i ett större sammanhang, där mina egna insatser betyder mycket.

Vilka är de stora utmaningarna?

– Planera långsiktigt är svårast. Men det är också ett stressmoment att arbeta i en medial värld. Men vår djurhållning tål att granskas. Att värna om djurskyddet är den viktigaste uppgiften.

Hur ser en vanlig arbetsdag ut?

– Först morgonmöte med all personal, mellan 30 och 50 personer beroende på säsong. Sedan mejl och rapporter

från djurvårdarna. Det kliniska arbetet upptar mindre än hälften av min arbetstid. Den andra delen handlar om planering av parasitbekämpning och transporter, diskussioner om provtagningar och foder och samtal med myndighetspersoner och andra djurparksveterinärer. Jag är väldigt tacksam för samarbetet med Jordbruksverket och SVA, som fungerar som bollplank.

Vad ska du göra i dag?

– Dagens stora projekt är att söva och flytta två hyenor. Det kräver mycket planering. Dels måste vi skydda djuren, så att de som sövs först inte blir attackerade av de andra i gruppen. Dels passar vi på att undersöka djuren och ta alla sorters prover, som sparas i vår biobank. För att komma åt att söva djuren använder jag antingen blåsrör eller injektionsgeväret. Hyenorna är inte lätta att handskas med, de är smarta och aggressiva. Men jag är drillad av djurparkslegendaren Bengt Röken i Kolmården och vet att man måste arbeta lugnt, men vara förberedd för katastrof.

Är ditt jobb farligt?

– Eftersom jag har jobbat som

distriktsveterinär, kan jag lugnt säga att deras jobb är farligare än mitt. Att jobba med hästar är nog det farligaste man kan göra och det gör inte jag.

Tycker du att det är viktigt att det finns djurparker?

– Det är jätte viktigt. Våra ledord för parken är "bevarande, utbildning och forskning". När det gäller forskning samarbetar vi med olika universitet för att studera djurens beteende och samla material i biobanken. Att utbilda allmänheten så att människor förstår de vilda djuren är nödvändigt för djurens fortlevnad. Och när det handlar om bevarande så har vi ett avelsprogram där djurparker i hela världen samarbetar för att kunna hålla arter friska och vitala även om deras naturliga miljöer krymper. I Borås är vi särskilt framgångsrika med avel på gepard, elefant och orangutang.

Vad har du för mål med ditt arbete?

– När andra pratar om Borås Djurpark, skulle jag vilja att de sa så här: "Men varför har de en veterinär i den djurparken? Där är ju djuren aldrig sjuka." Då skulle jag känna att jag har gjort mitt. ■